

Μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ναούσης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τέλεσε μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, το οποίο διοργάνωσε η Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Ναούσης με την παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών, εκπροσώπων Πολιτιστικών Συλλόγων και ευσεβών Ναουσαίων.

Με την ευκαιρία της 103ης επετείου της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων προσέφερε εκ μέρους του Ιερού Ναού στην Εύξεινο Λέσχη Ποντίων Ναούσης ένα Ευαγγέλιο το οποίο είχε δωρίσει στον Ναό το 1962 μία οικογένεια, για να ενταχθεί στη συλλογή της Εθνικής Βιβλιοθήκης

Αργυρουπόλεως και να θυμίζει τον πολιτισμό των πατέρων μας.

Εν συνεχεία χαιρετισμό απηύθυνε ο Δήμαρχος της Ηρωικής πόλεως Ναούσης κ. Νικόλαος Καρανικόλας, ενώ ο πρόεδρος της Ευξείνου Λέσχης Ποντίων Ναούσης κ. Φώτης Φανιάδης επέδωσε στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Παντελεήμονα το αργυρό μετάλλιο της Εθνικής Βιβλιοθήκης Αργυρουπόλεως για την προσφορά του στο επιτελούμενο έργο της Ευξείνου Λέσχης, ανακηρύσσοντάς τον πολιτιστικό πρεσβευτή της Εθνικής Βιβλιοθήκης Αργυρουπόλεως στην Ελλάδα και τον κόσμο.

Στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού ακολούθησε ο Ποντιακός χορός «Σέρρα».

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τρισάγιο στον Χώρο Μαρτυρίου Κιόσκι και προ του μνημείου των θυμάτων της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού. Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο κ. Στέφανος Τανιμανίδης, συγγραφέας και επίτιμος πρόεδρος της ΠΟΠΣ, ενώ οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με την κατάθεση στεφάνων και την ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Τά πρόβατα τά έμά τής φωνής μου άκούει ... κάγώ δίδωμι αύτοίς ζωήν αιώνιον».

Έπανειλημμένα ό Χριστός άνα-φέρεται στόν έαυτό του ώς καλό ποιμένα και παρομοιάζει τούς μαθη-τές του και εκείνους πού τόν άκολουθοϋν μέ πρόβατα τά όποια άκούουν τή φωνή του.

Η παρομοίωση είναι οικεία στός άνθρώπους τής έποχής του άλλά και σέ μάς, καθώς όλοι γνωρίζουμε τή σχέση πού άναπτύσσεται μεταξύ τοϋ βοσκοϋ και τών προβάτων, άφενός, γιατί ό βοσκός γνωρίζει όλα τά πρόβατά του και είναι σέ θέση νά διακρίνει τό ένα από τό άλλο και νά φροντίζει τό καθένα ξεχωριστά, άνάλογα μέ τίς ανά-γκες του, και άφετέρου γιατί και τά πρόβατα άναγνωρίζουν τή φωνή του και τόν άκολουθοϋν.

Αύτήν τήν παρομοίωση άκούσαμε νά έπαναλαμβάνει ό Χριστός και στό σημερινό εύαγγελικό ανάγνω-σμα, ύπενθυμίζοντάς μας παράλ-λη-λα ότι ή φροντίδα και ή

μέριμνά του ως καλοῦ ποιμένος γιά τά πρό-βατά του δέν περιορίζεται στήν ὑλι--κή τους ὑπόσταση, ἀλλά ἐπε-κτεί-νεται καί στήν πνευματική.

Ὁ Χριστός ὅμως μᾶς διδάσκει καί κάτι ἀκόμη πιά σημαντικόν. Μᾶς διδάσκει τή σημασία τῆς σχέσεως τῆς ὑπακοῆς τῶν προβάτων στόν ποιμένα μέ τήν προσφορά τοῦ ποι-μένος πρός τά πρόβατα.

«Τά πρόβατα τά ἐμά τῆς φωνῆς μου ἀκούει ... καγώ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον». Τά πρόβατά μου, λέγει ὁ Χριστός ἀκοῦν τή φωνή μου καί ἐγώ τοὺς δίδω ζωὴν αἰώ-νιον.

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος πού μπο-ρεῖ νά προσφέρει στόν ἄνθρωπο τήν αἰώνιο ζωή, τήν ὁποία στερή-θηκε μέ τήν παρακοή του καί τήν ἀπομάκρυνσή του ἀπό τόν Θεόν. Καί ἐάν ἡ ἀδιαφορία τοῦ ἀνθρώπου γιά τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ ἦταν ἡ αἰτία νά πεθάνει, ἡ ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπακοή στή φωνή τοῦ Χριστοῦ, γίνεται ἀφορμή γιά νά τήν κερδίσει.

Δέν ὑπάρχει ἄλλη προϋπόθεση, δέν ὑπάρχει ἄλλο προαπαιτούμενο γιά νά κερδίσει ὁ ἄνθρωπος τήν αἰώνιο ζωή πού ἐπιθυμεῖ, παρά τό νά ἀκούει τή φωνή τοῦ Χριστοῦ, νά τόν ἀκολουθεῖ καί νά κάνει ὅ,τι Ἐκεῖνος τοῦ ζητᾷ. Ἀλλά καί δέν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος γιά νά ἀπο-λαύ-σει ὁ ἄνθρωπος τήν αἰώνιο ζωή, παρά μόνο αὐτός πού τοῦ ὑποδεικνύει ὁ Χριστός.

Αὐτό ἔκαναν οἱ πατέρες καί οἱ πρό-γονοί μας στόν Πόντο, τοὺς ὁποίους

μνημονεύουμε σήμερα. Έζησαν μέσα στη σκλαβιά και άγωνίσθηκαν κάτω από δύσκολες συνθήκες να μείνουν πιστοί στη φωνή του καλού ποιμένος, του Χριστού, αλλά και της συνειδή-σεώς τους, έστω και αν συχνά η πίστη τους αυτή τους έκανε να βαδίζουν εν μέσω λύκων άγρίων, όπως ήταν οι κατακτητές, που ήθελαν να τους αναγκάσουν να άρ-νηθούν την πίστη τους, να άρνη-θούν την έθνική τους ταυτότητα και να άφομοιωθούν με αυτούς. Και επειδή οι πατέρες μας επί αιώνες δέν υπέκυπταν, αλλά παρέ-μεναν σταθεροί στην άγάπη τους στον Χριστό και τίς παραδόσεις του Γένους, οι Τουρκοί δέν δίστασαν να χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο για να πραγματοποιήσουν τον σκοπό τους.

Τους έδίωξαν, τους έκτόπισαν, τους έξόντωσαν και στό τέλος τους ξερίζωσαν από τίς πατρογονικές τους έστιες, από τά χωριά και τίς πόλεις τους, από τά σπίτια τους και τίς περιουσίες τους, και τους κατα-δίωξαν άκόμη και όταν οι πρό-γονοί μας αναγκάσθηκαν να πά-ρουν τον δρόμο της προσφυγιάς, έγκαταλείποντας τη γενέθλια γη τους, τον Πόντο, εκεί όπου για αιώνες μεγαλούργησε ο Έλλη-νισμός.

Έτσι δυστυχώς πολλοί ήταν εκείνοι, οι όποιοι έξαιτίας τών ταλαιπωριών, τών διωγμών, τών σφαγών αλλά και όσων δυσχε-ρειών συνάντη-σαν στον δρόμο, δέν κατόρθωσαν να φθάσουν στην Έλ-λάδα, και άφησαν την τελευταία τους πνοή, πριν να ολοκληρώσουν τό θλιβερό ταξίδι της προσφυγιάς.

Όλους αυτούς, τίς 353.000 θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Έλληνισμού, μνη-μο-νεύουμε σήμερα, τελώνοντας με πρωτοβουλία της Εύξεινου Λέσχης Ποντίων

Ναούσης μνημόσυνο για τήν ανάπαυση τῶν ψυχῶν τους, τῶν ψυχῶν ὄλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχασαν τή ζωή τους ἄδικα καί μέ ἀπάνθρωπο τρόπο, ὄλων τῶν μαρτυρικῶς τελειωθέντων, πού παρέμειναν πιστοί στή φωνή τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ἀλλά καί τῆς ἐθνικῆς τους συνειδήσεως. Καί γι' αὐτό πιστεύουμε καί ἐλ-πί-ζουμε ὅτι ὁ Χριστός, κατά τήν ὑπό-σχέσή του, θά τούς χαρίσει ὄντως τήν αἰώνιο ζωή.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς σημερινῆς ἡμέρας καί τῆς 103ης ἐπετείου τῆς Γενοκτονίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, ὁ ἱερός ναός τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ναούσης προσφέρει στήν Εὐξείνο Λέσχη Ποντίων ἕνα πολύτιμο κειμήλιο τῆς ἱστορίας τοῦ Πόντου, ἕνα Εὐαγγέλιο, πού τό 1962 τό προσέφερε στόν ναό μία οἰκογένεια καί τό εἶχε ὁ ναός στήν κατοχή του. Σήμερα τό δωρίζει στή βιβλιοθήκη τῆς Εὐξείνου Λέσχη Ποντίων Να-ού-σης, γιά νά βρεῖ τή θέση του ἀνά-μεσα στά ἄλλα βιβλία ἀπό τήν Ἀρ-γυρούπολη τοῦ Πόντου, καί γιά νά θυμίζει καί αὐτό τόν πολιτισμό τῶν πατέρων μας. Καί ἀκόμη γιά νά ὑπενθυμίζει καί σέ μᾶς ὅτι δέν πρέπει νά τούς ξεχνοῦμε ποτέ, ἀλλά νά τούς μιμούμεθα καί νά ἀκολουθοῦμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας, ὅπως καί ἐκεῖνοι, τή φωνή τοῦ Χριστοῦ, καί νά ἀγωνιζόμαστε γιά τά δίκαια τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλλη-νισμοῦ.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)